

ஆதித்ய நங்கூரம்

[6:9-20]

எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், தமது வாசகர்களைப் பேரழிவின் விளிம்பிற்கு அழைத்துச் சென்றார்.¹ அவர்களை அவர், சிகரத்தின் உச்சிக்குக் கூட்டிச் சென்று, கீழே உள்ள அபாயங்களை சிகரத்தின் முனையில் இருந்து அவர்கள் கண்ணோக்கும்படி செய்தார். பின்பு அவர்களை அவர், பின்னோக்கி இழுத்தார்: “பிரியமானவர்களே, நாங்கள் இப்படிச் சொன்னாலும், நன்மையானவைகளும் இரட்சிப்புக்குரியவைகளுமான காரியங்கள் உங்களிடத்தில் உண்டாயிருக்கிறதென்று நம்பியிருக்கிறோம்” (6:9). அவர்கள் தங்கள் வாழ்வைக் கிறிஸ்துவுக்குள் நங்கூரம் இடும்படி அவர்களை வேண்டிக்கொண்டு (6:19), அவர்களுக்கு நம்பிக்கையையும் உறுதிப்பாட்டையும் அவர் அளித்தார்.

“இரட்சிப்புக்குரியவைகளுமான காரியங்கள்” என்ற சொற்றொடர், வேதாகமக் கல்வியாளர்கள், போதகர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்களின் மனங்களை ஈர்த்துள்ளது. அந்தச் சொற்றொடரின் மீது, பல முழுப்புத்தகங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன; அதன்மீது பிரசங்கங்களின் தொடர்வரிசைகள் பல பிரசங்கிக்கப் பட்டுள்ளன. இந்தச் சொற்றொடர் அனேகமாக, வாசகர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டிருந்தனர் என்று இந்த வாழ்வில் சுட்டிக்காண்பித்த, தேவனுக்கு அவர்களின் ஊழியம் போன்ற விஷயங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

“இரட்சிப்புக்குரியவைகளுமான காரியங்கள்” என்பது அர்த்தப்படுத்துவது எதுவாக இருந்தாலும், 9ம் வசனமானது, “ஊக்கப்படுத்தும் அத்தியாவசியமான வார்த்தையாக” உள்ளது. தமது வாசகர்கள் எப்படி இருக்க வேண்டுமோ அப்படி இருக்கவில்லை, அதாவது அவர்கள் விழுந்துபோகும் அபாயத்தில் இருந்தனர் என்பதை எழுத்தாளர் சுட்டிக்காண்பித்திருந்தார். பின்பு அவர் செயல் விளைவில், “ஆனால் உங்களமீது எனக்கு நம்பிக்கை உள்ளது! இது உங்களுக்கு நடக்கப்போகிறது என்று நான் நம்பவில்லை!” என்று கூறினார். மற்றவர்கள் நம்மீது நம்பிக்கை வைத்திருத்தல் என்பது நமக்கு மிகவும் அதிகமாக உதவுகிறது!

இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள் விழுந்து போவதில் இருந்து அவர்களைக் காத்துக்கொள்ளுவது எது? அவர்களை ஊக்குவிப்பதும் உண்மையுள்ளவர்களாகக் காப்பதும் எது? *நம்பிக்கை* என்பது அவர்களுக்கு தேவையான ஒரு விஷயமாக இருந்தது. 12ம் வசனத்திற்குக் கீழாகக் கண்ணோக்குங்கள்: “உங்களுக்கு *நம்பிக்கையின்* பூரண நிச்சயமுண்டாகும்படி நீங்கள் யாவரும் முடிவுபரியந்தம் அப்படியே ஜாக்கிரதையைக் காண்பிக்கவேண்டுமென்று ஆசையாயிருக்கிறோம்” (வசனம் 12) (என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). பின்பு 18 மற்றும் 19ம் வசனங்களில் உள்ள பின்வரும் வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள்:

“நமக்கு முன் வைக்கப்பட்ட நம்பிக்கையைப் பற்றிக்கொள்ளும்படி. அந்த நம்பிக்கை நமக்கு நிலையும் உறுதியும் திரைக்குள்ளாகப்போகிறதுமான ஆத்தம நங்கூரமாயிருக்கிறது” (என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). பழங்கால உலகத்தில், நங்கூரம் என்பது பாதுகாப்பை அடையாளப்படுத்தியது. பாதுகாப்பற்ற ஒரு உலகத்தில், நமக்குப் பாதுகாப்பு தேவைப்படுகிறது. நம்பிக்கையே அதை நமக்குக் கொடுக்கிறது.

வேதாகமரீதியான நம்பிக்கை என்பது விருப்பார்ந்த சிந்தனையாக இருப்பதில்லை; அது விருப்பமும் அத்துடன் கூடுதலாக எதிர்பார்ப்பும் என்பதாக உள்ளது. 1 கொரிந்தியர் 13:13ல் நிலைத்திருக்கும் மூன்று பண்புகளில் ஒன்றாக அது பட்டியல் இடப்பட்டுள்ளது: விசுவாசம், நம்பிக்கை மற்றும் அன்பு. விசுவாசம் மற்றும் அன்பு ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பல பாடங்கள் போதிக்கப்பட்டுள்ளன, ஆனால் நம்பிக்கை என்பதன் மீது மிகச்சில பாடங்களே போதிக்கப்பட்டுள்ளன. நமது வசனப்பகுதி, நம்பிக்கையின் மீதான நினைவுகூரத்தக்க வசனப்பகுதியாக உள்ளது. அது, நாம் நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்க வேண்டியது ஏன் என்பதற்குப் பல காரணங்களை நமக்குத் தருகிறது.

1. தேவனுடைய இயல்பின் நிமித்தம் (6:10அ)

தேவன் நியாயமற்றவராக இருப்பதில்லை. அவர் நமது “அன்பின் ஊழியத்தை” மறப்பதில்லை. மனிதர்கள் என்ற வகையில் நாம் மறக்கிறோம், ஆனால் தேவன் மறப்பதில்லை.

2. நாம் மிகச்சிறப்பாகச் செய்கிறோம் என்பதின் நிமித்தம் (6:10ஆ-12அ)

தொடக்ககால வாசகர்களின் உழைப்புகள் பூரணப்பட்டவைகளாக இருக்கவில்லை, ஆனால் அவர்களின் உழைப்புகள் அன்பின் வெளிப்பாடாக இருந்தன, கடந்தகாலத்தில் அவர்கள், சக கிறிஸ்தவர்களுக்கு உதவியிருந்தனர், மற்றும் அவர்கள் பரிசுத்தவான்களுக்கு இன்னமும் சேவை செய்துகொண்டிருந்தனர். அவர்கள் “அசுதியாயிராமல்” (சோம்பேறித் தனமாயிராமல்) தொடர்ந்து “முடிவுபரியந்தம் அப்படியே ஜாக்கிரதையைக் காண்பிக்கவேண்டுமென்று” அவர்களை எழுத்தாளர் உற்சாகப்படுத்தினார். தேவன் நம்மிடத்தில் பூரணத்தன்மையை எதிர்பார்ப்பது இல்லை, ஆனால் நம்மால் இயன்ற அளவுக்கு மிகச்சிறப்பாகச் செயல்பட வேண்டும் என்று நம்மிடத்தில் அவர் எதிர்பார்க்கிறார். நாம் அவ்வாறு செய்யும்போது அவர் பிரியப்படுகிறார். மேலே தரப்பட்ட இரண்டு காரணங்களையும் நாம் ஒன்றாகப் பிணைக்கும்போது, நாம் “நம்பிக்கையின் பூரண நிச்சயத்தை”க் கொண்டிருக்க முடியும்!

3. உண்மையுள்ளவர்களாக நிலைத்திருந்தவர்களைக் கடந்த காலத்தில் தேவன் ஆசீர்வதித்திருந்தார் என்பதின் நிமித்தம் (6:12ஆ-15)

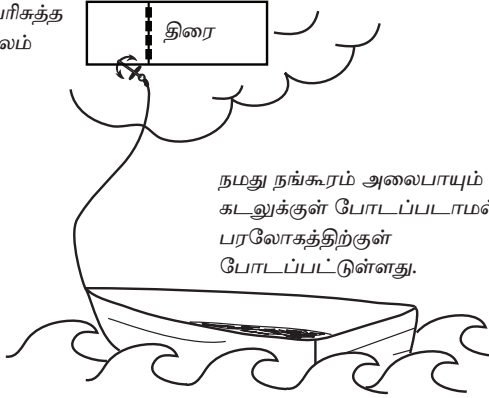
எழுத்தாளர் தமது வாசகர்களை, “வாக்குத்தத்தமான ஆசீர்வாதங்களை விசுவாசத்தினாலும் நீடிய பொறுமையினாலும்

சுதந்தரித்துக்கொள்ளுகிறவர்களைப்” போலச் செய்யும்படி உற்சாகப்படுத்தினார் (வசனம் 12ஆ). அந்த அறைகூவலை 11ம் அதிகாரத்தில் அவர் விரித்துரைத்தார். இந்தக் கணத்திற்கு அவர், ஒரு உதாரணமாக ஆபிரகாமைப் பயன்படுத்தினார் (வசனங்கள் 13-15). ஆபிரகாமுக்குத் தேவன் மாபெரும் வாக்குத்தத்தங்களைக் கொடுத்திருந்தார், ஆனால் அவைகள் நிறைவேறத் தொடங்குவதற்கு முன், ஆண்டுகள் பல கடந்து சென்றன. அந்த ஆண்டுகளில் ஆபிரகாமை நிலைநிறுத்தி இருந்தது எது? அவருடைய நம்பிக்கையே (காண்க ரோமர் 4:18).

4. தேவன் பொய்யுரையாதவர் என்பதன் நிமித்தம் (6:16-18)

தேவன் பொய்யுரையாதவர் என்ற உண்மை 13ம் வசனத்தில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது, ஆனால் அந்தச் சிந்தனை 16 முதல் 18 வரை உள்ள வசனப் பகுதிகளில் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. தேவன் ஒரு வாக்குத்தத்தத்தை ஏற்படுத்தும்போது, நாம் நமது வாழ்வை அதற்கு ஒப்புவிக்க முடியும்! நாம் நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்க முடியும்!

மகாப்பரிசுத்த
ஸ்தலம்

5. நமது நம்பிக்கை இயேசுவுக்குள் நங்கூரம் இடப்பட்டுள்ளதின் நிமித்தம் (6:18ஆ-20)²

நமது வாழ்வு இந்த பூமியின் அலைபாயும் தண்ணீருக்குள் அல்ல, ஆனால் பரலோகத்தில் உள்ள மகாப்பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நங்கூரம் இடப்பட்டுள்ளது.

இதன் தனிச்சிறப்பு என்னவாக உள்ளது? அங்குதான் இயேசு இருக்கிறார்! அவர் நமது நங்கூரத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகப் பரலோகத்தில் இருக்கிறார். நமது நம்பிக்கை, இயேசுவுக்குள்ளும் அவர் நமக்காகச் செய்துள்ளவற்றிற்குள்ளும் இருக்கிறது (காண்க கொலோசெயர் 1:27).

20ம் வசனத்தில் எழுத்தாளர், நமது பிரதான ஆசாரியர் என்ற வகையில் இயேசு என்ற ஆய்வுக் கருத்திற்குத் திரும்பி வந்தார். குறிப்பாக அவர், “மெல்கிசேதேக்கின் முறைமைப்படி” இயேசு நமது பிரதான ஆசாரியராக

இருக்கிறார் என்ற சிந்தனைக்குத் திரும்பினார் (காண்க 5:10). “நிழல் மற்றும் நிஜம்” என்று தலைப்பிடப்பட்டுள்ள நமது அடுத்த பாடத்தை, நாம் அங்கிருந்து மீண்டும் தொடங்குவோம்.

போதகருக்குக் குறிப்புகள்

எபிரெயருக்கு எழுதிய நிருபம் முழுவதிலும் இழையோடும் நம்பிக்கை என்பதை வலியுறுத்தும் செய்யுங்கள் (காண்க 3:6; 7:19; 10:23).

குறிப்புகள்

¹6:6, 8 மீதான விசேஷித்த வலியுறுத்தத்துடன், “ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியின் அவசியம்!” என்ற பாடத்தை மறுகண்ணோட்டமிட நீங்கள் விரும்பலாம். ²ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கும் மகாப் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கும் இடையில் ஒரு திரை இருந்தது. இந்தப் புத்தகத்தில் காணப்படும் ஆசரிப்புக்கூடாரத்தின் வரைபடத்தைக் கண்ணோக்கவும்.